

Aftursvar til Jógvan við Keldu:

Undrist at byggimálið er Jógvan við Keldu so tokukent

At eg havi ditta mær til á tingi et spyrja (Páll Vang), landsstýrið, um tað vil bera so í bandi, at ein hjálpiamóðsstað — sentralur — fyri brekað, kemur í altjóðaári teirra brekaðu, í ár, er fallið klaksvikarborgarstjóranum fyri bróstið — sera tungt!

Spell.

Meti framvegis hetta mál vera av so stórum, almennum týðningi, at ein munnlig spyrjing í Tinganesi er ov jánkasslig — einingin heima!

Svarið frá Páll Vang í tinginum styrkir meg í hesi meting. Einki hendir í so máta í altjóðaári brekaðu.

Á hvønn hátt eg velji at leggja tingarbeiði mitt tilrættis, havi eg ongur ætlanir um at spyrja Jógvan við Keldu. Spell at eisini hann skal liða av somu sjúku, sum teir í Tinganesi.

Nú fari eg at halda at tað smittar at vera lúntur og øvundsjúk.

Undrist at tað sum er farið fram í byggimálinum í Klaksvík — mundi sagt byggimálinum — skal vera borgarstjóranum so tokukent. Øll árin Javnaðarflokkurin hevur havt ábyrgdina í landsstýrinum, er áhaldandi virkað fyri at finna bestu loysnina av teimum verkum, sum nú eru í gerð og í umbúna í Klaksvík.

Søgan skal nokk váttast, ið rætt er.

Vit hava ongantið — á ongum sinni — lagt hindringar í vegin fyrir bestu loysnini.

Tað var just ábyrgd okkara at loysa — tey ofta truplu — málini, soleiðis at sjúkhusbyggingin kom í beina — beinastu — leguna, at so nógv sum yvirhøvar fekt burtur.

Og tað er hetta sum hendir nú.

Um tað kann geva Jógvan við Keldu tryggari náttarblund — so verð fyrir alt í verðini í teirri sálugu vísunni, at orsökini til at nú verður bygt í Klaksvík er at undirritaði fór úr landsstýrinum.

Vælsignaður — tað skal ikki skilja okkum.

Men harvið sigi eg als ikki at henda vissan er røtt.

Náttarblundurin er av stórr týðningi.

Tá Jógvan við Keldu, borgarstjóri enná, heilar tveir ferðir sigur tað sama

í Dagblaðnum uppslag, so styrkir tað helst lítið um støðuna. Men mátin hjá Gøbbels, siggi eg, er ikki avlagdur í Dagblaðnum.

Men aftur til byggimálið.

So hendi m.a. at bygginevndin í januar — minnist meg rætt var tað 16. januar 1978 — á fundi í landsstýrinum boðaði frá, at teir ikki ynsktu at fremja prosjektið, so sum tað tá var greitt. Landsstýrið játtaði at taka málið aftur.

Ti landsstýrið var framvegis hugað fyrir loysn — yvirhøvar ongan áhuga í at kveistráð lokalu ynskini til viks.

Byggimálið var at siga tikið uppáftur — um ikki heilt frá botni av — í 1978. Kravið var fullkomulig útskifting av teknikarum, m.a. arkitekti. Tað var so eftirlíkað.

Landsstýrið fekk Klaksvíkini málið aftur í endaligum standi í sama ári.

Hugsi nú ikki at Jógvan við Keldu metir figgingina týðningarleysa. Hetta veit hann var knúturin.

Kann forvissa hann um at hann neyvan finnur betri figging enn tann av okkum tilmælda — og fult út frama.

Vit hildu allatíðina fast um 50/50%, statur/landið.

Tað er púra rætt, endaliga figgingaløysnin var greidd tá undirritaði var farin úr landsstýrinum.

Undirritaði var tá komin sum limur í Fólkatíngi.

Og sum sovørðin eydnaðist at vera við í øllum samráðingum við ríkismyndugleikarnar um Klaksvikarmálið — eisini tann dagin tá innanríkis- og figgjarmálaráðharrarnir søgdu, OK. Og sloppið var.

Sjálvt um Jógvan við Keldu tykist hava ringt svøvnlag av mær, nóyðist eg at siga sum er.

Fæst ikki verið ørvisi.

Viðvíkjandi íbúðarmálinum — ellisibúðirnar — tað er beint at eg fekk vitjan av umboðum úr Norðoyum, tað hendi so javnan. Hesaferð um áðurnevnda mál. Segði, minnist meg, at áhugin fyrir hesum tiltaki var so avgjørt, eisini at lógarheimild til at fremja figgingina, hana áttu vit ikki. Men áttu vit umhugsas hetta.

Les nú lógina um »Íbúðargrunn«, hon er enná nr. 100 — løtt at minnst — og er dagfest 1. desember 1978 og undirskrivað av Atla P. Dam og Finnþoga Isaksen.

Men álvaratos, treyðugt er tað so at Jógvan við Keldu í fullum álvara í dag heims- 1) at ellis- røktarheims- 2) sjúkhusbyggingin 3) fingnu — og av landsstýrinum figgjaðu — Vistarheimshúsin, ting sum øll vóru greidd undan landsstýrisskiftinum — í álvara eisini var fullvissadur um at eg eisini skuldi fáa fullgreitt íbúðarmálið, áðrenn eg stóð uttanfyri landsstýrisdyr!

Sjálvsagt átti eg at verið meira enn errin; hevði eg tá vita at Jógvan við Keldu hevur havt so stórt álit á mær. — Og tí, sambært Dagblaðið, tvær ferðir uppi slag, er so djúpt, djúpt skuffaður!

Vænti neyvan at vit í nærnámynd — undir afturhaldsstýrinum — fáa nærtil so stórar ábøtur á sosialu viðurskiftinum — bygningum, nýskapanum o.t. — sum hend eru í 70unum — ella rættarsagt undir leiðsú av Javnaðarflokkinum.

Og enn verða mong, mong ár at renna áðrenn programmið — fastlagt undir Javnaðarflokksins leiðsú — aðrir hjálptu okkum eisini — verður endaliga liðugt.

Og her er at undirstrikað — vit syrgdu fyrir at figgingin, figgarliga grundarlagið er fingið til vega — eisini her stuðlaðu samarbeiðsmenn okkara.

Men Jógvan við Keldu hevur í løtuni helst stórri mogleika enn undirritaði at fáa partamenn sínar á tal. Royn gevst ikki! Men hóast tað, so frykti eg stórliga at hann mangan kemur at kenna tokutungar dagar í landsstýrinum tí at Fólkaflakkurin, at døma eftir tí hann leggur fyrir ein dag, hettað ikki er sinnadur at fremja sosialar ábøtur við íbúðarbyggingum í Klaksvík.

Og tí vænti eg at svøvnlagið verður hareftir.

Annars — altíð, um eg í onkrum kundi verið til hjálpar hjá tykkum har norðuri, harra borgarstjóri.

Vinarliga 25/9—1981

Jákup Lázdanskov

Gevið TWR loyvi at senda

við-merkingar

Lítið verður hugsað um okkara sjófólk og teir feroyingar, sum buggva í okkara grannalondum, tá menn eru ímóti at fáa TWR at senda úr Føroyum.

Allir sjómenn vita, hvussu stutt tann 5 kilowatt sendarin hoyrist, sum útvarpið nýtir. Serliga vetrarhálvárið, tá ið dagarnir gerast stuttir, er tað heilt út av lagi. Tá tú ert komin út um teir feroysku landoddarnar hoyrir ein middagssendingina so dánt, og so einki annað restina av døgnum.

Sum flest øll vita, hava feroyingar ella útvarpið fingið loyvi at nýta ein 200 kilowatt sendara á millumbylgju. Hesin sami sendari er dýrur at keypa, ógvuliga dýrur at útvarpið kemur at hoyrast um tað mesta av Europa, til Íslands, Grønlands og vestur móti New Foundlandi.

Her eru mogleikarnir hjá okkara sjómönnum at hoyra útvarpið, um teir so fiska rundan um Føroyar, í Barentshavinum við Ísland, Grønlandi, yviri á Flemmish-

wattsendara. Teir keypa sendaran sjálvir og seta hann upp við feroyskari manning. Men so kemur fyrimumurin TWR bjóðar feroyingum ella út-

cap. Eisini okkara farmaskip, sum sigla um norðuratlantshavið og ikki at gloyma okkara landsmenn, sum buggva í øðrum londum rundan um okkum, fáa gleði av hesum.

Allir hesir feroyingar eru nú førir fyrir at hoyra útvarpið bæði tíðinda-sendingar og aðrar aktuellar sendingar, hetta vil verða eitt stórt framstig.

Sjálvt um umrøddu sendingar ikki verða ynskiliga langar á millumbylgju, so hevur útvarpið FM bylgjurnar at verða glaðir yvir, at verða við til at senda Guds orð út til onnur lond.

Eg fari at heita á okkara landsstýrismenn, okkara lögtingsmenn, teinki uppá okkum sjómenn, gevið TWR loyvi at nýta 200 kilowatt sendaran, sum feroyingar ongantið koma at brúka.

Mortan Johannesen skipari

varpinum fasta senditið burtur av teirra sendingum. Hetta vil aftur siga, at útvarpið kemur at hoyrast um tað mesta av Europa, til Íslands, Grønlands og vestur móti New Foundlandi.

Biografdød — drab eller selvmord

Biograferne jamrer over dalende besøgstal — og så skal fjernsynet vel have skylden.

Men er biograf-ejerne helt uden skyld selv?

Lidt smidighed og omtanke ville måske bøde noget.

Nu fornylig annoncerede man en meget omtalt film til søndag aften kl. 20.

Vi ville forfærdeligt gerne have set den film, men havde ikke en chance,

for hvis vi, som bor på Sandoy, skal i biografen i Havn søndag aften kl. 20, må vi leje hotelværelsen og blive i Havn til næste dag. Det vil sige, at 2 biograf-billetter let sniger sig op på 500 kr. og så god var filmen nok heller ikke.

Nu forhånds-annonceres igen en storfilm, nemlig Astrid Henning Jensens »Øjeblikket«, men det kommer nok til at gå på samme måde. Vi fra bygd får ikke en chance, for at få den at

se.

Kunne man ikke lave en eftermiddagsforestilling f.eks. søndag, når en af disse store interessante film er på plakaten. Det ville give os en chance for at se filmen og komme hjem igen samme dag. Eller er man kun interesseret i kunder fra Havn. Man skal ikke være bange, der står ikke »bygd« på vore penge.

Ruth Staf-Hansen

Eystanlotið

Í ár kom ein nýggj pláta út í Føroyum, við heitinum »Eystanlotið«. Uttan at hava hoyrt plátuna, hugsaði eg ofta um hvat fyrir slag av list hetta mundi vera. Eitt »lot« er vanligi nakað mjúkligt, nakað sum fer gjøgnum hárið á tinni kærastu og lyftir tað spakuliga meðan hon andar friska luft inn gjøgnum nasagluggarnar og teskar mjúkliga til tín at dagurin í dag er eitt

undantak í feroyskum veðurlagi.

Men eftir at »Dagblaðið« hevði ummælt og røst hesa plátu til skyggja og skrivað at endiliga fingur vit eitt rættuligt høgirasinnað svar til tær annars vinstrasinnaðu plátur sum komu á feroyska marknaðin (sic!!!), so fór eg at lurta. Og sanniliga eru orðini hjá hesum kára eystringi sum drigin úr eystanparanoia

fólkaflakksins. Meira at siga: eitt »eystanlot« fer yvir Føroya land, tað vil siga ein imperialism eystanifrú sum fest hevur røtur her.

Hetta er heilt »hol í hovdið«. Neyvan hevur ein høgabylgja so groft skolað yvir feroyska land sum seinastu árin. Og sjálvt um vit tibetur hava eitt lið av rættvísishug-sandi socialismum —

Framhald á síðu 11